

Deze afkalving zal echter niet verder gaan dan tot waar de specifieke aspecten van het dagblad liggen.

#### 6. Slot

Het gaat er in deze bijdrage niet om de actualiteit van het rapport 'Nieuwe Vormen' aan te tonen. Het is naar mijn mening van belang in te zien dat de veranderende mediasituatie in de jaren dertig de journalistiek tot een positiebepaling dwong en heden ten dage nog steeds dwingt.

Het waren Titus Brandsma en een kleine kring om hem heen, die dit hebben ingezien. Zijn mening was dat een katholieke pers zich enkel kon handhaven indien zij niet enkel haar identiteit in de media profileerde, maar tevens - en vooral - door professionalisering van de journalistiek naar kwaliteitsverbetering zou streven. Op deze wijze kon het katholieke dagblad zich niet alleen temidden van de andere dagbladen handhaven, maar eveneens in een snel veranderend medialandschap.

Ik eindig met een fragment uit een radiotoespraak die Titus Brandsma in januari 1939 voor de KRO hield:

Wij moeten er desnoods een offer voor over hebben, dat te midden van groote geestelijke verwarring in dezen tijd een stem klinkt, die in haar getuigenis geleid wordt door hetgeen wij als waarheid belijden. Dat wil niet zeggen, dat onze pers, de katholieke pers, op de eerste plaats geroepen zou zijn tot geloofsbelijdenis en Godsverheerlijking en haar geen nader doel voor oogen mag staan, neen, wij moeten de taak der pers breeder zien; haar werkzaamheid strekt zich verder, veel verder uit (...) Een krant, een dagblad, een week- of maandblad, of in welken vorm ze ook verschijnt, heeft in onderoordening aan God een eigen taak en plaats in de menselijke samenleving.<sup>16</sup>

16. Titus Brandsma, 'Plaats en taak van een eigen Katholieke Pers', Archief-NCI, map 91, 50.